

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

S. Euphrosynus C. 11. Sept.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

II. Sept. VITÆ SANCTORUM. 569
que sanguine fatere erubescimus. Interea
MENODORA inter virgas moriendo
vincit, & saluum virginitatis scutum pa-
triæ cælo ostentat. Sororibus ad demor-
tue conspectum etiam animus accedit.
Quare post faces ardentes & equuleum
METRODORA, post uncos, ferreos
NYMPHODORA vestibibus casæ gemi-
narunt triumphum, in quo dum corpora
in flammam projiciuntur, alia flamma cæ-
lo delapsa judicem omnemque tortorum
manipulum momento in cineres vertit.
At ex illis aliis flammis tergeminus cælo
Phoenix prodiit & vanitatis accusavit,
scilicet poëtas, unicum tantum esse ju-
rantes. *Ex Suis.*

*Sicut peccati cogitatio decolorat, affectio
vulnerat, sit consensus omnino animam nec-
cat: caveamus ergo cogitationes inutiles,
ut animarum nostrarum facies decora per-
maneant; quod si noxia cogitatio subierit,
laboremus ceteris abluere sordes, quibus nos
maculari conspiciamus. S. Bern. serm. de
car. Cut. & Off.*

S. EUPHROSYNUS C. II. Sept.

Mala cape sis ex Elysiis hortis, quid
horres? securus cape. Non illa sunt,
à quibus primi parentis dentes obstu-
perunt. Nec Eva mater, sed EUPHRO-
SYNUS porrigat; ille quidem terræ fi-
lius & inter monachos ad culinae ni-
dozem

Nn 51

dozem

570 VITÆ SANCTORUM. II. Sept.
dorem damnatus ; sed cuius labores ca-
lo impendio sapiebant. Ostendit hoc sa-
cerdoti & ipsi integerrimæ vitæ, quanti
eos faciat, quos imprudens nihili facit
tellus. Sordebant huic jam diu humana,
& nauseabat mortalia immortalis ani-
mus ; illas gustare delicias avebat, quas
alieno gustu miselli perdidimus. Neque
negavit *Deus*, sed votis tam piis satisfac-
turus, extasi abreptum in felicissimos
horros transfudit. Ibi dum ille gaudiis i-
nundatur, EUPHROSYNUM nostrum
videt non jam ignobilis terræ colonum.
Atque ut ne somnum crederet somnium-
ve, accipit ab eo laudata à nobis poma,
quæ vel odore suavissimo patriam suam
loquerentur. Interea ære campano ad
preces matutinas vocante sibi redditur
Sacerdos, & dum ad templum prope-
rat, involuta pallio poma reperit : mox
ubi eadem omnia ex EUPHROSYNO
intelligit, Ascensis munera portentosa
& in his virtutem EUPHROSYNI
prædicat. Et nobiles quidem illi fru-
ctus fructus alios quotidie miracula pro-
ferebant, at EUPHROSYNUS prodi-
tus fugâ se subduxit. Et quò, ais, fugit
ille? Nempe si sic illi Paradisus patebat,
gratis jam quæris. *Ex Men. Græcis.*

*Nihil est, benedictæ fili, quod possit
aut debeat præferri ei, qui est verus Domi-
nus, & verus Pater & Imperator æternus.*
Cui

II. Sept. VITÆ SANCTORUM. 571
Cui enim rectius vitam nostram impendimus, quam illi à quo accipimus? cui si in hoc seculo militaverimus, tunc ad ipsam transire merebimur. S. Paulin. ep. 39.

S. THEODORA POENITENS.

II. Septembris.

Vtrum an feminam spectasse te, lector autumas? utrumque, si mihi credis. Nam femina puto, fuit THEODORA, cum lapsa est, vir, cum surrexit. Id te vita docebit. Tenebat illa matronas inter Alexandriae principem locum. Sed ex hoc lena eademque venefica turpiter deiecit, cum quæ Sol occidens non spectat scelera impune perpetrari suavit, itaque adulterium persuasit: ac si unum solummodo calum oculum haberet & mediâ etiam in nocte Argus non esset. Vidit ipsa THEODORA crimen, cum primum lux animo oborta est, & quò ruborem absconderet, cœnobio se abdidit, ut quæ viros effugeret, inter viros virum se venditavit. Et jam lacrymas quibus, facinus piabat, vel Crocodilus probaverat, dum dorso innociam per fluctus tulit; jam silvæ, per quas invidi monachi intempestâ nocte miserant à feris devorandam, virum & ipsa crediderant; cum loco pellere dæmon malus aggressus, non quidem virum
ne-